

විප්‍රවාසී, සිංහල ලේඛකයන් සිටින්නේ මේ රටේ පමණක් නොවේ. මෙහි සිටින ලේඛකයන් ශ්‍රී ලංකාවේ ලියන කියන පොතපත ගැන සැලකිලිමත් වන අතරම, වෙනත් රටවල සිටින්නන් ලියන දේ කෙරෙහිද සිත් යොමු කිරීම වැදගත් ය. එක් අතකින් ඔවුන් එම රටවල දිවිය හා අත්දැකීම් කෙරෙහි දැක්වන ආකල්පයන්, එම දිවියට තබා ගැනෙන ආකාරයන් දැන ගැනීම අපේ දිවියට රුකුලක් වන්නේය. අනෙක් අතට ඔවුන්ගෙන් සිංහල සාහිත්‍යයට ලැබෙන දායකත්වය අවබෝධ කර ගැනීම අපගේ ලේඛක කාර්යයට හිතකර වේ යයි ද සිතමි.

කස්තීරම බී බී කුරුෂ්ක

අැමෙරිකාවේ සිංහලයකුගේ පොත් දෙකක්

එබඳු පොතපත මට ලැබෙන්නේ කලාතුරකිනි. මා කියවූ අතලොස්සට අනුව නම් ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ලේඛකයන් පරිදිම ඔවුන්ගේ සරල විරූපණ රීති පවා නොසලකන්නේය. ඒ නොදන්නාකම නිසා යයි ඔවුන් හැඳුලු කරන්නට මම අකැමැත්තෙමි. ශ්‍රී ලංකාවේ පාඨකයන් අතර ජනප්‍රිය වූ ලේඛකයන් ද එසේ කරන බව නම් කිව හැකිය.

“දවසක් නිස්සේ පැවැති කිරිපල්ලු අත ගැවෙන දිවිය සාකච්ඡාවකින් පසු මට තනතුරක් පිරිනමනු ලැබීය.”

ඉහත සඳහන් වැකිය විප්‍රවාසී සිංහලයෙකුගේ පොතකින් ගන්නකි. ශ්‍රී ලංකාවේ නූතන ලේඛකයන්ට පවා සම්මත සිංහල ව්‍යවහාරය අමතකව යන අවදියක අැමෙරිකාවේ පදිංචි වෛද්‍යවරයෙකුට අපේ බස්වහර පමණක් නොව, විසරණයද මතක තිබීම සැලකිය යුතු කරුණකි.

ලේඛකයා වෛද්‍ය ඒ.ඒ.ඩබ්ලිව්. අමරසිංහ ය. එක්සත් ජනපදයේ පෝර්ට්ලන්ඩ් ප්‍රාන්තයේ ඔගස්ටා හි පදිංචි අමරසිංහ ලියූ පොත්

දෙකක් මා ළඟ ඇත. ඉහත සඳහන් වැකිය ඇතුළත් “නිස්පැතිස්විය” ඔහුගේ ජීවිතයේ කතාව කියන්නකි. දෙවැනි පොත “සවුදි සත් සතිය” 1901 ගල්වේ යුද්ධයට ගිය ඔහුගේ අත්දැකීම් ඇතුළත් වූවකි.

පොත් දෙකින් එකක්වත් මනා සාහිත්‍ය නිර්මාණ ලෙසින් උනා තබන්නට අදහස් නොකරමි. එහෙත් නිවැරදි සිංහලෙන් ලියැවුණු පොත් දෙකින් ම විප්‍රවාසී සිංහලයන් පිළිබඳ සැලකිය යුතු කරුණු ලද හැකියයි සිතමි.

රට යන්නට පෙරාතුව දස වසරක් දිවයිනේ නොයෙකුත් පෙදෙස්වල සේවය කළ ඔහුගේ මුල්ම රාජකාරි ස්ථානය වූ රිජ්වේ ආර්යා රෝහලේ දී අසරණ කුඩා දැරියකට පිහිට වනු වස් තවත් සහයක් කිහිප-දෙනෙකු සමග මහ රෝහලේ සිට යකඩ පෙණහැල්ලක් ඔසවා ගෙන ආ කතාව වෛද්‍ය වෘත්තියේ උදාර ගුණයට අගනා නිදසුනකැයි සිතමි.

“ටොන් කාලක් පමණ බැරැහි, පෙට්ටගමක් බඳු යකඩ පෙණහැල්ලක් අප කර උඩ ය. වරින් වර අත් මාරු කළෙමු. බිම නොතැබීම, මැදියම් රැයෙහි වැදෙන සුළං පහර වෙහෙස කිමයි. මහත්සිය නිසා දෝ කතා බහක් නැත. ඉඳහිට ඉදිරියෙන් එන

මෝරෝයක විදුලි එළියෙන් දැස නිලංකාර වේ.”

නිව්යෝක් නගරයේ මහේ විකිත්සකයකු හැටියට පුනුණුව ලබන අමරසිංහට තම මව මියගිය බව ආරුචි වෙයි. ඔහුගේ පුනුණුව භාර වෛද්‍ය විශේෂඥයා ඒ බව අසා ප්‍රතිචාර දැක්වූ ආකාරය වැදගත්ය.

“ඔබගේ මව ගැන කිසි දෙයක් නොදැන හමුත් අපට ඒ ගැන කණගාටුයි.” ඒ විශේෂඥයාගේ වදන් ය.

“මම එය අගය කරනවා”
“මළගමට ශ්‍රී ලංකාවට යන බව ආරුචියි.”
“ඔව් සර්”
“ගිනිත් එතන. අපි නිවාඩු දෙනවා. බිරිඳයි දරුවනුයි සමග ද යන්න බලන්නේ?”
“නැත. මම විතරයි”
“අපි ඒ අය බලා ගන්නමි. මේ වෙක්පත විසඳමට ගන්න. පෙරළා පැමිණි පසු කොටසින් කොටස ගෙවිවම ඇති.”
“මගේ ස්තූතියට වචන නෑ” යි කීවේ ගොත ගසකිනි. මගේ දැස කළලින් බර වන බව මට වැරදිණ. ඔහු මගේ පිටට තට්ටු කළේ කරුණාන්විත බැල්මකිනි.

“ඔබට සුබ ගමන්”
මෙය කියවන විට නිතරින්ම මගේ සිහියට නැඟුණේ එල්.බී. ඒකානායකගේ “නව මැදිරි කවුළුවෙන්” පොතෙහි එන කථකි.

“රෝහලේ තේ එකදු රෝහලේ කරුණාව මෙන් වාණිජත්වයේ මවා ගත් එකක් විය.”

හතර පස් වනාවක් මෙරට රෝහල්වල ප්‍රතිකාර ලබා ඇති මට මෙම නිරීක්ෂණය අදහන්නට බැරිය. අමරසිංහ අත්දුටු මනුසු-සකම මේ රටේ අපිත් නොදකින්නෙමුද?

ඇටලන්ටා නගරයේ ෂෙරටන් හෝටලයේ පැවැත්වුණු සිංහලයන්ගේ මහා සභාවක විස්තරයක් ද පොතට ඇතුළත්ය. ශ්‍රී ලංකාවේ සාමය හා සෞභාග්‍යය ගැන රට ගිය ඇත්තන්ගේ සිතූම් මටිටම නංවාලීමේ අරමුණෙන් පැවැත්වෙන්නකි. එහි පැවැත්වුණු උද්වේගකර දේශනයකින් කොටසක්.

“අපේ සියලුම, ආවිච්චාට එවන්නක් පුළුවන් වුණා. ඇයි අද අපට බැර ?..... ඉතිහාසය අපේ පැත්තේ.... වර්තමානය අපේ අතේ.... අනාගතය අපේ හිතේ.... අපි හිතට ගනිමු අපේ වගකීම...”

එහිදී අමරසිංහගේ කණ වැකෙන අදහස් කීපයක් මෙසේය.
- ලංකාව වෙනුවෙන් වැඩට බිහින්න ඕනෑ
- මෙහෙම රැස්වීමක් පැවැත්වීම හරි වැඩක්
- ළමයින්වත් උනන්දු කරවන්න ඕනෑ
- අපේ රටට අප මිය කවුද?
විප්‍රවාසී සිංහලයන්ගේ උදෙසාගය කොතැනත්

නොසැලාම පවතින බවට කඳිලු නිදසුනකි. එතැනින් පිටව යැදිදී ලේඛකයාගේ ඥාති පුත්‍රයකු වන සරසවි සිසුවෙක් ඔහුගෙන් ප්‍රශ්නයක් අසයි.
“ඔය ෂෙරටන් ජරමේ කොහොමද සංවිධාන කළේ?”

අමරසිංහ ඇමෙරිකානු හමුදාවේ සේවවීජ්‍ය සේවයේ තටයකු ලෙසින් පුනුණුව ලැබුවෙකි. ඒ

ගැන ඔහු දැක්වන අදහස් සැලකිය යුතු යයි සිතමි.

“අපගේ ජීවිත සඵල වූයේ ඇමෙරිකන් ක්‍රමය ප්‍රයෝජනයට ගත් නිසාය. ඇමෙරිකන් ක්‍රමය ආරක්ෂා කරන සොල්දාදු සහෝදර ජනතාවට මඳක් හෝ පිහිටක් සැලකීමට හැකියාව මගේ වෘත්තියෙහි ගැබ් වී ඇති බැවින් යුද හමුදා රෝහල සේවවීජ්‍ය සේනාංකයට ඉදිරිපත් වුණෙමි.”

“සවුදි සත් සතියෙහි” ලා විස්තර කරැරන ගල්වේ යුද්ධයේ සේවය සඳහා මේජර් අමරසිංහට යන්නට සිදුවූයේ ඒ අනුවය. ගල්වේ යුද්ධයේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ හමුදාවේ සේවයේ නිරත වූ එකම සිංහල යුද නිල දරුවා අමරසිංහය.

අරාබිකයන් ඉතිහාසය සහ ගල්වේ යුද්ධයට ඔහු දුන් සිදුවීම්මාලාවද සවිස්තර වශයෙන් පොතෙන් ඉදිරිපත් වෙයි. ඔහුට සවුදියේදී මුණ ගැසෙන ශ්‍රී ලාංකිකයන් ගැන විස්තර සිත් ගන්නා සුළුවේ. මරදානේ ජමිල්, කිලිනොච්චියේ තංගරාජා, මිගමුව වයික්කාලේ හෙන්නර් ප්‍රනාන්දු නොහොත් හෙන්නර් අරියා ඉන් කිහිපදෙනෙකි. හෙන්නර් අරියාගේ බාබර් සාප්පුව විශේෂ තැනකි.

“සවස් වෙද්දී වටපිට ශ්‍රී ලාංකිකයෝ හෙන්නර් අරියාගේ බාබර් සාප්පුවට ඇදෙති. පත්තර කියවීම සහ මුලත්වට නොමිලේ. කම්කරුවන්, රියදුරන්, ගෘහ සේවිකාවන්, බැංකු කළමනාකරුවන්, ආදී උස් මට්ටමේ එක මට්ටමින් එතැන. සමාජ ශාලාවක්. ඕපාදාප - කඩි කන්නදර - පුවත් - ක්‍රිකට් ලකුණු - ඊලාම් සටන් - බැංකු වට්ටම් - ලාබ ගුවන් ටිකට් ගැන වැදැල්වාරම්. මා සමඟ වචනයක් නොදෙමු අයෙක් නැත.”

අඟුරු කැල්ල වගේ හිරියට මගේ නම කාන්ති යනුවෙන් නමා හඳුන්වන තරුණියගේ කතාව ලස්සනය.

“සිංහල, පාලි, බුද්ධාගම එකක් පේරාදෙණියෙන් සෙකන්ඩ් ක්ලාස් එකක් ගන්නා. ගුරු පන්වීමක් ගන්න බැර වුණා. පොළු හියලා - මල්ලි ජන්ද කාලේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කොඩි දැමීම හින්දා - මම දැන් හවුස් මේඩි - ගෘහ සේවිකා - වැඩකාරි.”

සවුදියේ ශරියා නීතිය ක්‍රියාවට නංවන රියාද් හි විනිශ්චය වතුරග්‍රය නොහොත් විදේශිකයන් කියන විදියට වොස් වොස් වතුරග්‍රය ගැන ද විස්තරයක් ඇත. දුඹුවම් වශයෙන් ප්‍රසිද්ධියේ දෙහෝ දාහක් ඉදිරියේ කිසි ගසා දැමීම, අත් පා කපා දැමීම සිදු කරන්නේ එතැනයි.

GATEWAY LAWYERS

- ### Advice on Legal Matters
- ### Business & Commercial
- ### Conveyancing - Sale or Purchase of Houses, Vacant Land, Units, Flats, Shops, Factories & Farms
- ### General, Medical or Enduring Powers of Attorney
- ### Wills & Estate Planning

Professional, Quality Service Assured

Senanie Kurukularatne LL.B, Grad Dip.LP
 Barrister & Solicitor
 Attorney-at-Law - Sri Lanka

Phone : 03 87869682
 Fax : 03 87869681
 Mobile : 0414 660 513
 Email : gateway5@bigpond.net.au
 17, Glenview Rise, Berwick, VIC 3806 Australia

ශ්‍රී ලාංකේය මාධ්‍ය කවුච්ච. ගොඩවන්න අදම

www.thisara.com

නිසර් FM 97.4